



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci rozhodl samosoudkyní JUDr. Martinou Radkovou v právní věci žalobce **J. P.**, bytem H. 177, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem v Praze, Křížová 25, o **žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 25. 6. 2013, č. j. X, ve věci změny nároku na invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně na invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně,**

t a k t o :

I. Rozhodnutí žalované ze dne 25. 6. 2013, č. j. X, **se ruší** a věc **se vrací** žalované k dalšímu řízení.

II. Žalobci se náhrada nákladů řízení **nepřiznává**.

III. Žalovaná **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í:

[1] Žalobce podal v zákonné lhůtě proti označenému rozhodnutí žalované žalobu, ve které poukázal na nestandardní postup ČSSZ, kdy tato dne 9. 1. 2013 rozhodla o tom, že žalobce je invalidní ve třetím stupni, posléze však rozhodla dne 16. 1. 2013 znovu tak, že žalobce je invalidní ve druhém stupni, přičemž v případě předchozího rozhodnutí se jednalo o posudkový omyl. Žádosti žalobce o vydání zápisu ze dne 9. 1. 2013 nebylo vyhověno. V rámci řízení o opravných prostředcích pak bylo rozhodnuto o tom, že od 14. 8. 2013 se žalobci snižuje výše invalidního důchodu na invaliditu prvního stupně. Žalobce vyjádřil svůj podiv nad odlišnými posudkovými závěry v krátkém časovém úseku, přičemž uvedl, že se závěrem o jeho invaliditě v nižším stupni než třetím se neztotožňují ani odborní lékaři, kteří jej léčí. Dále žalobce namítal, že při vydání napadeného rozhodnutí bylo přihlíženo pouze ke skutečnosti, že je OSVČ, nikoliv k jeho skutečnému zdravotnímu stavu, čímž došlo k porušení zákonných ustanovení relevantních pro posuzování jeho nároku na invalidní důchod.

[2] Žalovaná ve svém vyjádření uvedla, že jestliže žalobce nebyl uznán podkladovým rozsudkem OSSZ (60 %) a ani dalším posudkem ČSSZ (45 %) vyhotoveným k uplatněným námitkám invalidní ve třetím stupni, vydala ČSSZ zcela oprávněně rozhodnutí o námitkách, jímž změnila jemu předcházející rozhodnutí o snížení invalidního důchodu. Napadené rozhodnutí bylo obsáhle a dostatečně odůvodněno včetně odkazů a konkretizace lékařských zpráv, z nichž ČSSZ vycházela, jakož i posudkové rozvahy. ČSSZ se plně vypořádala s uplatněnými námitkami a považuje celé posudkové řízení považuje za zcela objektivní. Zdravotní stav žalobce byl zjištěn zcela objektivně a správně bylo rovněž provedeno přiřazení zjištěného zdravotního postižení jako rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti pod položku stanovenou vyhláškou o posuzování invalidity.

[3] Soud si vyžádal přezkoumání zdravotního stavu žalobce a doložení posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí České republiky v Ostravě (dále jen „PK MPSV ČR v Ostravě“). PK MPSV v Ostravě dospěla k závěru, že žalobce byl k datu vydání napadeného rozhodnutí invalidní v prvním stupni.

[4] Ve vyjádření k posudku žalobce u jednání před soudem dne 3. 12. 2013 uvedl, že největší problém má s kyčlemi, přičemž v případě jedné podstoupil endoprotézu, kvůli druhé užívá jednu francouzskou hůl, na delší trasy pak obě francouzské hole. Své živnostenské oprávnění zrušil ke dni 31. 12. 2013 vzhledem k operaci a pobytu v lázních. K dotazům soudu uvedl, že má doporučenou rehabilitaci, bude se na ni objednávat, dále se snaží držet dietu. Žalobce namítal, že mu nebyla míra poklesu pracovní schopnosti zvýšena o 10 %, když má postižení více. Dle názoru žalobce by měl být zařazen do kapitoly IV položka 2d přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity, neboť splňuje všechna kritéria, snad kromě jednoho. Od dubna

2013 žalobce užívá insulin. K upozornění soudu na změnu právní úpravy s účinností od 1. 1. 2010 žalobce uvedl, že chodil na pravidelné kontroly každý rok a vždy mu byla invalidita třetího stupně potvrzena.

[5] Vzhledem k nesouhlasu žalobce s dosavadními posudky s odkazem na jeho konkrétní námitky obsažené v protokolu o jednání u soudu dne 3. 12. 2013, dále s ohledem na průběh správního řízení, v němž byly vydány dva posudky s různými hodnoceními u ČSSZ a OSSZ a rovněž s přihlédnutím ke skutečnosti, že v posudku PK MPSV v Ostravě jsou zmiňovány v citacích lékařských zpráv metabolické dekompenzace, což je charakteristika kapitoly IV položky 2d přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., v soudním řízení byl vypracován srovnávací posudek Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí České republiky v Hradci Králové (dále jen „PK MPSV ČR v Hradci Králové“).

[6] Krajský soud provedeným řízením a dokazováním vzal za prokázané, že:

- žalovaná napadeným rozhodnutím k námitkám žalobce zčásti změnila své rozhodnutí čj. X ze dne 4. 2. 2013 jeho doplněním o výrok, dle něhož se žalobci od 14. 8. 2013 snižuje výše invalidního důvodu pro invaliditu druhého stupně na invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně; ve zbytku žalovaná citované rozhodnutí potvrdila. Své rozhodnutí žalovaná odůvodnila tím, že podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Olomouc ze dne 16. 1. 2013 byl žalobce od tohoto data invalidní ve druhém stupni, pokles jeho pracovní schopnosti byl ohodnocen o 60 %. V námitkovém řízení byl opětovně posouzen zdravotní stav žalobce, přičemž dle lékařky České správy sociálního zabezpečení byl žalobce od 16. 1. 2013 invalidní v prvním stupni, pokles pracovní schopnosti byl ohodnocen o 40%. Jako rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu označila posudková lékařka žalované u žalobce postižení podle kapitoly IV položka 2 písm. c) přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb., tedy cukrovku 2. typu s komplikacemi. Ke stejnému závěru dospěla i PK MPSV ČR v Ostravě ve svém posudku ze dne 8. 11. 2013,

- u žalobce se k datu napadeného rozhodnutí jednalo o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou bylo postižení podle kapitoly IV položky 2 písm. c) přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb., tedy cukrovka 2. typu léčená od července 2007 dietou a perorálními antidiabetiky, s cévními (zúžení levé vnitřní krkavice o 60 %, pravé o 40 %, sklerotické pláty v obou rozdvojených krkavicích) a nervovými komplikacemi (postižení jemných nervových zakončení) na dolních končetinách – od kolen dolů, od července 2013 intenzifikovaný inzulinový režim. Konečná procentní míra poklesu pracovní schopnosti byla stanovena na 50 %. Zdravotní stav k datu vydání napadeného rozhodnutí ze dne 25. 6. 2013 odpovídal invaliditě druhého stupně, stejný stav byl i ke dni 16. 1. 2013. PK MPSV ČR v Hradci Králové ve svém posudku ze dne 19. 2. 2014 stanovila horní hranici poklesu pracovní schopnosti o 45 %, a to vzhledem

k pomalu progredující diabetické neuropatii dolních končetin, přičemž pro dělnickou profesi a pro lehké až středně těžké omezení hybnosti kyčelních kloubů uvedenou horní hranici navýšila o 5 % na konečných 50 %.

[7] Uvedená skutková zjištění soud opírá o listinné důkazy, a to napadené rozhodnutí žalované, posudek lékaře Okresní správy sociálního zabezpečení Olomouc ze dne 16. 1. 2013, posudek lékaře žalované provedený v námitkovém řízení, posudek PK MPSV ČR v Ostravě ze dne 8. 11. 2013 a srovnávací posudek PK MPSV ČR v Hradci Králové ze dne 19. 2. 2014, který byl rozhodujícím důkazem pro rozhodnutí soudu.

[8] Přezkoumává-li krajský soud správní rozhodnutí žalované o nároku na důchodovou dávku podmíněnou zdravotním stavem, je rozhodnutí soudu především závislé na odborném lékařském posudku. V soudním řízení ve věcech důchodového pojištění posuzuje zdravotní stav Ministerstvo práce a sociálních věcí svými posudkovými komisemi (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb.). Proto v tomto řízení byl vypracován posudek PK MPSV v Ostravě a dále srovnávací posudek PK MPSV v Hradci Králové. PK MPSV ČR v Hradci Králové zevrubně odůvodnila odlišné posouzení od lékařů OSSZ a ČSSZ v námitkovém řízení i od závěru PK MPSV ČR v Ostravě. Dle závěru PK MPSV ČR v Hradci Králové lékař žalované v námitkovém řízení ani PK MPSV ČR v Ostravě dostatečně nezohlednili dělnickou profesi žalobce a nevzali také dostatečně v úvahu zhoršující se stabilitu stoje a chůze žalobce při zhoršující se diabetické neuropatii dolních končetin. Krajský soud nezpochybnil závěry posudku PK MPSV v Hradci Králové pro jeho přesvědčivé odůvodnění a pro své rozhodnutí závěr jejího posudku převzal.

[9] Podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí, *pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*

[10] Podle § 39 odst. 2 zákona o důchodovém pojištění, *jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla*

- a) *nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,*
- b) *nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,*
- c) *nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.*

[11] Podle § 2 odst. 1 vyhlášky č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (vyhláška o posuzování invalidity), *pro stanovení procentní míry poklesu pracovní schopnosti je nutné určit zdravotní postižení, která jsou příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce, a jejich vliv na pokles pracovní schopnosti pojištěnce.*

[12] Podle § 2 odst. 3 poslední věta téže vyhlášky *za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu se považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce.*

[13] Podle § 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále „s. ř. s.“), *při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.*

[14] Po provedeném řízení krajský soud dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

[15] Jestliže u žalobce bylo prokázáno, že k datu napadeného rozhodnutí docházelo k poklesu jeho pracovní schopnosti o 50 %, je nutno žalobce k datu napadeného rozhodnutí považovat za invalidního ve druhém stupni, a to od 16. 1. 2013. Je sice pravdou, že PK MPSV v Hradci Králové na první straně svého posudku jako datum změny stupně invalidity z třetího na druhý stanoví datum 9. 1. 2013, nicméně v závěru svého posudku v rámci posudkového zhodnocení uvádí, že posudek byl vypracován k datu vydání napadeného rozhodnutí ČSSZ k námitkám, tj. ke dni 25. 6. 2013, stejný stav byl i ke dni 16. 1. 2013. Soud dospěl k závěru, že jestliže dne 9. 1. 2013 bylo posudkovým lékařem OSSZ Olomouc ve věci žalobce rozhodnuto o ponechání invalidity třetího stupně, následně bylo toto rozhodnutí změněno z důvodu posudkového nadhodnocení rozhodnutím OSSZ ze dne 16. 1. 2013, dle něhož je od posléze uvedeného data žalobce invalidní pro invaliditu druhého stupně, je nepochybné, že rozhodným datem pro změnu stupně invalidity žalobce je 16. 1. 2013. Pro úplnost soud uvádí, že s ohledem na vyjádření žalované učiněné u jednání před soudem dne 4. 3. 2014 určení dřívějšího data změny stupně invalidity žalobce by nemělo vliv na výši důchodové dávky.

[16] K námitce žalobce spočívající v poukázání na nestandardní postup žalované při rozhodování o změně výše stupně invalidity žalobce a nesouhlasná stanoviska odborných lékařů se závěry posudkové komise OSSZ soud uvádí, že žalobce v tomto směru žádné dokazování nenavrhoval, soud potřebu provádění dalších důkazů neshledal a nadto je třeba konstatovat, že k posuzování zdravotního stavu žadatelů o přiznání dávky důchodového pojištění jsou kompetentní pouze posudkoví lékaři, přičemž případné odlišné názory jiných odborných lékařů je v tomto kontextu považovat za zcela irelevantní.

[17] Vzhledem k výše uvedenému soud zrušil napadené rozhodnutí žalované pro vady řízení, neboť žalovaná ve správním řízení dospěla na základě provedených důkazů k neúplným skutkovým zjištěním a tato vada měla vliv na správnost napadeného rozhodnutí. Současně soud vrátil věc žalované k dalšímu řízení v souladu s § 78 odst. 4 s. ř. s. Žalovaná znovu ve věci rozhodne, přičemž bude vycházet z právního názoru krajského soudu, že žalobce je invalidní ve druhém stupni od 16. 1. 2013.

[18] Žalobce na nákladech řízení ničeho nepožadoval, soud žádné náklady ze spisu nezjistil a proto mu žádné nepřiznal.

[19] Žalovaná v tomto řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona (§ 60 odst. 2 s. ř. s., § 118d odst. 1 zákona č. 582/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů).

P o u č e n í :

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Olomouci dne 4. 3. 2014

Za správnost vyhotovení:
Markéta Chrudinová

JUDr. Martina Radkova v. r.
samosoudkyně